

1790 Lichnowski List...

L I S T

JEJOMOSC PAŃA

LICHOWSKIEGO

Niegdyś w Pollczce, a teraz w Węgrzech Zamieszkanego pi-
łany do Przyjaciela Polaka Roku 1790. 7. Września,
z Łacinskiego ięzyka na Polski wyłożony.

K Tożby był przepowiedział los' niegdyś Adama Ponińskiego Wiel-
kiego Podskarbiego Koronnego? a teraz Adama? O okrutny Lo-
sie! Polacy, gdyby przynajmniej waszym zpol-obywatelom został po-
wodem do lepszych czynow, i do miłości Ojczyzny; waszego sądu
wyręć nietylko byłby sprawiedliwy, ale i najpomyślniejszy. Nie-
gdyś Polak, teraz Węgrzyn tego wam życzę, oto was uflno
zaklinam mieć największą baczność, żeby was omylni przepo-
wiadacze do najgorszego niezawiedli stanu. Macie przykład z
tych post. pkow; bądźcie ostrożni. Mieycie za zamiar waszych
zamyśłow dobro Ojczyście, a nie wasze samotne, niech was nie
mamią, bądź osobiste między wami nienawiści, bądź własnym
chęciom dogody, bądź bogactwa. Niech bywa zawdy przyto-
mny myślom waszym ów nieszczęśliwy Adam za wszystkich ukara-
ny. Wy byliście Sędziowie, teraz jesteście działacze około te-
(1) goż

goż samego. *Jemu zloczynność na zły wyszła koniec, wy zamysłaycie lepiay czyniay, wysłużyć sobie chwaly wieniec. Poglądaycie, ku temu na co on niepoglądał, to jest na miłość Oyczyzny, i prostotę poczciwą w czynach waszych. On założył za błogość swoją Złoto, waszą niech będzie szczęśliwością prawdziwą usługą Oyczyźnie i Obywatelstwa. On złotem uludzon polegał na obietnicach trzech panujących Mocarstw, zapominaiąc owej prawdy, zdradzieictwa kocham, ale nie nawidze zdrayce (a) starowny był skinienia ich wykonywać, wy zaś, o Polacy dowierzaycie wam samym, mitycie na uradze dowierzay ale zważay komu (b) On waszym zpolziomkom za pomocą zpolecznikow sobie podobnych, aby się nad innych wyniośł, Złoto i Srebro wydart, wy nie zezwalaycie na uciemieżenie Obywatelow, by daremno niewypłacili poborów. Niedopuszczaycie, aby Woyско-wasze pozornym był wymysłem dla podatków nakładu. W Woy-sku waszym niech będą woiacy, ale nie dzieci. Urzędnicy woyskowi niech maią ze siebie zdatność do boiu, a nie zalety od Kobiet. Naywyższa nad woyskiem-władza niech będzie polecona cnocie a niepodchlebstwu. Bądź powierzon Mężom doświadczonym żołnierz, a nie młodzikom Umiejętność woyny wyciąga nietylko wiadomości poymowaney samą m yślą ale do śladu i w niej długiego. Doświadczenia Możesz Chłopię zaledwo od rozgi nauczycielskiry wolne bydź naywyższym Chorągwiom przywodcą! możesz Szewc bydź Krawcem! i profsty Kapłan zaraz Biskupi sprawiad Urząd?*
z cie

(a) Proditionem amo proditorem odi.

(b) vide, cui Fide.

z ciężkim moim żalem za znalazłem niedawno w Wiedniu dosyć wiele waszego wojska Urzędników wysokich. Wiele z nich było wyszłych ze służby Cesarzkiej, gdzie i dwo stopień pod-Namiestnika mieli, a u was zostali naczelnikami Wojska. Z podkalem tamże jednego mi znalazłem go, który we Francji był Setnikiem, a u was został wodzem Półkow. Mówcie co chcecie, ale jednożli bądź Setnikiem! co Wodzem! Na cóż będzie zdątna taka waszym Wojskiem kierująca młodzież? Jeżeli nie na zgubę swoją, i waszą, podług owego co mówię: tak giną szczęśliwe Królestwa. (c)

Nadeszła Wam pora, w której macie sposobność dokonać, co jest rozsądnego a dobrego, pożytecznego dla Ojczyzny i chwalebne dla was, O jak bym za szczęśliwego się poczytał, gdyby mi pozwolono z wami ohradzać? to wam radzić co uprzy-
mym ku wam czuję umysł m? Czterdzieści sześć Lat służył Warienną, a ledwo Półkownika otrzymałem stopień. Wy zaś samych tylko Młodzików, bogatych na wojenne mieścicie Urzędy, które pożądaną dla Ojczyzny waszą szczęśliwość zapewnić mogą. Jeżeli Złoto tego u was jest szacunku, by za tego zaletą Osoby niezdolne dochodziły wszystkich stopniów, nieszczęśliwi Polacy? zguba wasza pochodzi z was samych. Jeżeli pewny Dwór całe woienne obronę wam dać, i jeżeli wam przyzwolita na nim pokładać nadzieję, i dowierzać muniachay wam doradzi, i pofilkuie was. Niechay wam doda Urzędników Wojskowych zdających, wodzów doświadczonych, a nie tych których mniej po-
tnych

(c) Sic pereunt feliciae regna

(2)

waża. Obejmuje ten Dwór prawdziwą umiętność woyny, ma
mniejszych, i większych Urzędników Woyskowych, których bie-
głość woienna, i dzieła w nieśmiertelney będą pamięci. Wa-
ższa młodzieź za ich powodem w ciągu trzydziestu lat wysłu-
żyć sobie może wysokie stopnie. Możeli być dobry nauczyciel,
do czytania, i pisania nie umiejący abecadła? Baczcie o Pola-
cy; to wam być miło robić, co was znakomitymi poczyni. Los
Adama sobie wystawoycie. On dla dogod gębie i gardtu O-
hydę swoją wysłużył, wy uważaycie, aby dogadzając waszym
osobistym skłonnościom niezastużyliście sobie na naganę u następ-
nych wieków Cycero, ów sławny mówca byłże woienny? Nie
bądź dla was dosyć gadać, i mieć Mówców. Nie natym to
zalega dar dobrego woiaaka, iż ma buyność ięzyka. Niech was
nieładzi Kobiet rozsądek, byście tylko ich razniłow, i onym u-
mizgom wynosili się. Sama cnota i zdolność każdego powinny by-
wać pobutką do rozdawnictwa stopni Woyskowych; tak postępu-
jąc, można będzie tuścić szczęśliwość dla waszey Oycyzny, i
Obywatel chętno to wypłaci do Skarbu, co nań nałożycie, bo
będzie bezpieczny majątku swojego. Postronne Kraie niebędą
was wysmiewać, ale waszey przeczorrości się dziwić. O! szczę-
śliwi Polacy, jeżeli to zrobicie, tym waszych Przodków sła-
wę i prostotę umysłu podniesiecie. i Te wam upominy podaę chca-
łem, które mi prawdziwa miłość ku moiej podaie Oycyznie, i
jeżeli to życzliwe pismo może pobudzi was do zpaniałych i roz-
sądnych czynow, zostaną ulzczęśliwion.

XVIII. 8. 764

1523

F

XVIII.2.764